

[Poul Sørensen.]

ind i byskolen, hvor eksamensmellemkolen er et overordentlig kontant led i skoleordningen, og fjerner ifølge lovforslaget eksamensmellemkolen.

Vi kan da forhåbentlig blive enige om, at sådan er billedet, men jeg spørger begge: har jeg ret i, at det, man nu stiller til rådighed i stedet for den eksamensfri mellemkole — om man skal udvide underskolen eller grundskolen fra 5 år til 6 år, kan vi være uenige om, det ser jeg bort fra i denne drøftelse — for over 50 pct. af landets børn, fortrinsvis i byerne, er en 7. klasse, som har afgivet over halvdelen af kammeraterne til 1. realklasse og altså skal suppleres op med en halv klasse af nye børn? Skal det være det attråværdige grundlag, en 7. klasse skal undervises på? Oven på denne 7. klasse laver man så en frivillig 8. klasse, men efter de erfaringer, vi hidtil har gjort med en frivillig 8. klasse, vil kun en tredjedel eller en fjerdedel af børnene fra 7. klasse komme op i denne 8. klasse. Men jeg kan jo have taget fejl og læst det forkert. I betragtning af den arrogante måde, ministeren har svaret os på, må jeg have lov til at stille det spørgsmål: har jeg ret i, at det i praksis er det instrument, som den højtærede minister og det ærede medlem nu vil stille til rådighed for denne del af landets børn?

Undervisningsministeren (Bomholt): Verden går tilbage. Nu kan man ikke engang stole på det ærede medlem hr. Hvidbergs eget konservative blad, Aarhus Stiftstidende. I det står der den 3. september i et referat af det ærede medlems tale — med den højtærede formands tilladelse —:

„Jeg har hørt, at antallet af skoletimer er halveret i de sidste 10 år. I stedet for har man nu fået boldspil og drengehusgering — frikadellesløjde.“

Det kan jo ske trods alt, at verden ændrer sig, også afspejlet i bladene. Dagens Nyheder her i staden var en heftig angriber af midterlinjeforslaget. Nu læser jeg til min forbavselse i en ledende artikel, at det var et godt forslag.

Det er et lidenskabeligt område, vi her befinder os på. Jeg vil sige til det ærede medlem hr. Hvidberg og til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at hvis man op-

tager en så heftig agitation imod den udelte skole, så at man endogså taler om, at det er dannelsens fallit, at det sænker dannelsens grundlag, retter man samtidig et angreb på den udelte danske landsbyskole, som i kraft af faktiske geografiske omstændigheder endnu mange år fremover må være udelte. Alle de nedsættende gloser, der er anvendt imod den udelte skole, som vi stadig væk har i dag i kraft af et kapitel i folkeskoleloven, vender sig imod landsbyskolen. Hertil kommer — vil jeg sige til det ærede medlem hr. Poul Sørensen — en vis ulogisk tankegang; thi det ærede medlem har selv her i skitsen stillet forslag om, at det 6. og 7. skoleår i henholdsvis hovedskolen og mellemkolen bringes hinanden så nær, at børnene umiddelbart kan overflyttes fra den ene klasse til den anden. Dette må nødvendigvis bevirke, at klasserne kommer til at ligge tæt på hinanden, og det tegner atter det billede, at vi skulle være hinanden en lille smule nærmere, end de lidenskabelige ord giver udtryk for.

Vi rykker nu forhåbentlig ind i den afgørende fase, og jeg håber, at der trods denne sidste forpostfægtning her ved første behandling vil blive arbejdet positivt i det udvalg, der nedsættes. Jeg har det indtryk, at nu kører vognen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg ved ikke, hvad det er, det ærede medlem hr. Poul Sørensen har at tilbyde landsbyskolen, som det ærede medlem mener at lærerne ved landsbyskolen er så glade for. Det ærede medlem sagde, at det var kontanter. Jeg har ikke nogetsteds set de konservative i spidsen for at ophjælpe landsbyskolen. Jeg ved, at da skoleloven i 1937 skulle gennemføres, stemte de konservative imod. Jeg tror ikke, det ærede medlem ville hjælpe landsbyskolen med penge, selv om han havde nogle at byde den, hvad han altså ikke har — han har i alt fald ikke tilbudt dem. Det, det ærede medlem kan hjælpe landsbyskolen med, er at forhindre, at skolen bliver affolket, hjælpe med at bevare den samlede skole derude, som er en nødvendighed for, at landsbyskolen kan få det ud af skoleundervisningen for børnene i sognet, som man ønsker. Hvis man